

[Kristen Østergaard]

nen af disse paragraffer, selv om ministeren i henhold til § 9 får et rådgivende udvalg at støtte sig til. Venstre mener, at skal vi gøre os håb om at få disse nye bestemmelser i denne reguleringslov til at fungere nogenlunde for fiskerne, så må de praktiske erhvervsfolk drages mere ind og have et større direkte ansvar for administrationen af reguleringsbestemmelserne. Derfor vil jeg egentlig gerne allerede her ved første behandling direkte spørge, om ministeren har i sinde at stille ændringsforslag med det sigte, at bemyndigelserne i henhold til §§ 3, 4 og 5 kun udøves efter forhandling med det rådgivende udvalg.

I øvrigt mener venstre også, at det rådgivende udvalgs medlemstal bør forøges med et medlem fra fiskeriets producentorganisationer. Jeg vil derfor gerne nu spørge, om ministeren er sindet at afhjælpe denne mangel ved et ændringsforslag til forslaget under udvalgsbehandlingen.

Med disse bemærkninger kan jeg give venstres anbefaling til forslagernes detailbehandling i landbrugs- og fiskeriudvalget.

#### Lowzow (KF):

Jeg skal ikke dag starte en generel fiskeridebat. Det har vi ret tit efterhånden. Men nogle generelle ord må der jo komme med, når vi får en tidselbuket som den, der her er lagt frem foran os.

Vi har været meget positive over for en del af ministerens politik i de senere år og har søgt at tage vores medansvar for de vanskelige forhold, fiskeriet er i, og som det sikkert vil være i i en årrække fremover. Jeg skal da også begynde med det, som er venligt, og som jeg kan glæde ministeren med, det drejer sig om de to første forslag.

Lovforslaget om strukturforbedringer inden for fiskeriet er jo en lov, som ligger ganske på linje med den konservative fiskeripolitik, som vi har fremført den her, efter at disse forhold begyndte at blive et problem i dansk politik: at øge produktiviteten inden for fiskerierhvervet, at øge udnyttelsen af det, der er fisket, fangsternes behandling. Beløbsrammerne har jeg som tidligere ikke meget at sige til. Der er de penge, der nu engang kan skaffes til det, de er afsat på finansloven, og det må man slå sig til tåls med. De er måske også store nok. Det kan vi vel ikke helt overse endnu. Spørgsmålet er, om vi i udvalgsar-

bejdet skal se på, om de 25 pct. skal ændres. Jeg kunne tænke mig til den tid at spørge ministeren, hvordan de 25 pct. har slået til, om der er nogen, der har ønsket meget mere, således at vi eventuelt kommer ind på en forhøjelse af disse 25 pct. Men lad det ligge op til en teknisk gennemgang i udvalget.

Lovforslag nr. L 163 om ophør og salg til andre lande, som ikke fisker i vores farvande, er også en nødvendighed under de forhold, der er gældende. Der er ingen tvivl om, uanset hvad der er sagt fra denne talerstol fra anden side, at vi har en for stor kapacitet i fiskeriet, og hvis vi skal reducere, så kan jeg helt acceptere, at vi søger at gøre det på denne måde, ved en forsøgsordning som denne, at vi hovedsagelig gør det fra den ældste ende, og at man gør det smidigt, således at man ikke hænger sig i en eller anden paragraf, men virkelig søger at få det bedst mulige ud af denne ordning. Også her vil vi være positive i udvalgsbehandlingen og søge hurtigt at nå frem til et resultat.

Jeg er lige ved at sige, at helt anderledes står det, når vi kommer til lovforslag nr. L 164. I min tid som ordfører ved behandlingen af adskillige erhvervslove her i folkettingen har jeg ikke været ude for en bemyndigelseslov som denne. Det skulle da lige være arbejdsmiljøloven, som man også ser vanskelighederne med. Det kan vel netop forskrække os og gøre os ekstra betænkelige ved at gå ind for lovforslag nr. L 164.

Der er dele af lovens hensigt, må jeg indrømme, som vi er meget enige i. Men når det er sagt, så er der ikke så meget mere godt at sige om denne lov. Hvis jeg skal karakterisere loven for offentligheden klart og tydeligt, måske nok lidt firkantet, men alligevel ikke mindre rigtigt, så bliver det med disse ord: vedtages denne lov vedrørende fiskeriet, så behøver dette erhvervs minister ikke oftere henvende sig til folkettingen, for så kan han gøre alt i henhold til den lov. Man kan bare tage første side af lovforslaget, § 4, og begynde at læse nedad dér. Der vil – med lidt ond vilje, all right – ifølge denne paragraf faktisk kunne foretages næsten alle indgreb, måske på nær de to første, som drejer sig om støtte, for det skal der en bevilling til. Men alt, hvad der ikke lige koster penge, vil embedsmænd eller ministre kunne gøre rent juridisk.

Det kan det konservative folkeparti ikke give sin sanktion til. Vi kan ikke give mini-